

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Бургас, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Симеон С. Михов

при участието на секретаря Стойка Д. Вълкова
като разглежда докладваното от Симеон С. Михов Гражданско дело № 20232100101315 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод искова молба от М. И. К. с ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. „С.“ № *, ет.*, ап.*, чрез пълномощник адв. Георги Радков от АК-София, със съдебен адрес: гр.София 1000, ул. „Позитано“ № 2, с адрес за призоваване по чл.38 ал.3, вр.ал.2 от ГПК против „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр.София 1000, район Триадница, бул. „Витоша“ № 89Б, да бъде осъдено да заплати обезщетение за имуществени вреди в размер на 1947,34 лв. – разходи за лечение, обезщетение за неимуществени вреди в размер на 60 000 лв., изразяващи се в болки и страдания вследствие на ПТП от 08.04.2023г. с причинител Й. Д. В., ведно със законната лихва от 13.04.2023 г. до окончателното изплащане на сумите, както и да заплати направените по делото разноски. Според изложеното в исковата молба, на 08.04.2023г. в гр.Б. на ул. „Шар планина“ № 11 е настъпило ПТП, при което при необезопасено движение на заден ход л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ***, управляван от Й. Д. В. с ЕГН ***** от гр.Б. е блъснал М. И. К., при което последният е получил счупване на тялото (диафизата) на дясна лъчева кост, болки в лява китка и лява предмишница и е бил хоспитализиран в УМБАЛ Бургас АД. Й.В. е нарушил правилата за движение по пътищата, като предприел маневра на

задан ход с ППС без да се увери, че зад него няма преминаващи хора. Било образувано досъдебно производство (неясно пред кой орган). Според ищеца, за л.а. “Фолксваген Пасат” има сключена застраховка „гражданска отговорност“ в ответното дружество „ДЗИ – общо застраховане“ ЕАД по полица със срок на валидност от 12.12.2022 г. до 11.12.2023 г. Затова и веднага след станалото ПТП към ответника била предявена претенция за определяне и изплащане на обезщетение за претърпените от М. И. неимуществени вреди, за което била образувана застрахователна преписка № *****105. Към момента на завеждане на исковата молба, застрахователното дружество е отказало изплащане на каквото и да е обезщетение.

Ищецът твърди, че е преживял емоционален шок – психотравма, с изключителни интензитет и социална значимост, ситуативно влошени характеристики на вниманието и паметта, наличие на безпокойство и тревожност, влошено настроение без видими причини. Продължава да изпитва страх за себе и своите близки, налице е страхова невроза, тъй като често изпадал в паника. И към настоящия момент има нужда от подпомагане при движение, а станалото се е отразило изключително зле и на отношенията с близките му – станал е „друг човек“ в отрицателен смисъл.

В постъпилия писмен отговор, ответникът „ДЗИ – общо застраховане“ ЕАД оспорва предявените искови претенции, като ги счита за неоснователни и необосновани. Оспорва се механизма на описаното от ищеца ПТП, причината за настъпването му и вината на водача Й. В.. Признава се обстоятелството, че отговорността на водача Й.В. би била покрита от застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите сключена с „ДЗИ – общо застраховане“ ЕАД, но всъщност липсват каквито и да било доказателства за вината му – т.е., че липсва причинно-следствена връзка между действията на водача и настъпилите последици за ищеца.

Според застрахователя, М.К. е допуснал нарушения на чл.108 от ЗДвП – задължението да се движи по тротоарите, а по пътното платно само ако липсват такива; на чл.113 ал.1, т.1 и 2 от ЗДвП – спазване на определени правила при пресичане на пешеходни пътеки; чл.114 от ЗДвП – да не навлиза внезапно на пътното платно и др. Обобщава, че нарушаването на цит.разпоредби е довело до съпричиняване на вредоносния резултат от страна ищеца и това следва да бъде отчетено от съда. Ищецът не е изпълнил и

указанията на застрахователя, като приложените документи са недостатъчни за ангажиране отговорността на застрахователя.

При условията на евентуалност се оспорва размера на претендираното обезщетение с довод, че не е съобразен с критериите на в чл. 52 от ЗЗД. Счита, че претендираното обезщетение е завишено по размер и не следва да служи за неоснователно обогатяване на ищеца. Направено е и възражение за съпричиняване от страна на М.И., който е допринесъл в значителна степен за станалото ПТП.

Излагат си и съображения за неоснователност на предявената претенция за лихви, тъй като представеното пред застрахователя заявление не било редовна застрахователна претенция, след като ищецът не бил изпълнил задължението си по чл.498 ал.1 и 2 КЗ, вр. чл.380 ал.1, изр.2 КЗ – да представи доказателства за ангажиране отговорността на застрахователя.

В съдебно заседание пълномощникът на ищцовата страна с нарочна молба, поддържа предявените искове и моли съда да ги уважи в пълен размер като основателни и доказани. В подкрепа на исковете ангажира свидетелски показания. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна и моли същото да бъде намалено до минималния законов размер.

В съдебно заседание ответното „ДЗИ – общо застраховане“ ЕАД чрез процесуалния си представител, изрази становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Възраженията си обосновава със заключенията по приетите съдебно-автотехническа и медицинска експертизи. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищцовата страна и моли същото да бъде намалено до минималния законов размер.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Съдът счита, че исковата молба е допустима, като предявена пред надлежния съд според чл.105 и чл.104 т.4 от ГПК. От приложената част от кореспонденцията между пострадалия и застрахователя е видно, че е била заведена щета по преписка № *****105 при застрахователя (л.14-15 по

делото). Исковата молба е постъпила в съда след постановения отказ за плащане от застрахователя.

Предявеният иск е с правно основание чл. 432 ал. 1 от КЗ, вр. чл.45, чл.52 и чл.86 от ЗЗД.

Няма спор, че е налице застрахователно правоотношение между ответника „ДЗИ – общо застраховане“ ЕАД и участвалото в ПТП, МПС л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ***, по повод ЗЗГО полица със срок на покритието 12.12.2022 г. до 11.12.2023 г. (непредставена).

Според съставения констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 08.04.2023г. на ОД на МВР-Бургас (л.10-12), участници са били МПС с ДК № ***, марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, собственост на Я. М., управлявано от Й. В. и пострадалия пешеходец М. К.. Като пострадали лица са вписани и С. К. и Д. К.. Автомобилът е получил счупване на задно панорамно стъкло. Пострадалият М.К. е бил откаран със случаен превоз и настанен в болница в УМБАЛ Бургас. Като причина за станалото ПТП е вписана маневра на заден ход от автомобила, без водачът да се убеди, че зад него няма пешеходци. Получените травми и наранявания са отразени подробно в съставената медицинска документация (л.16-21; 31-64). Образувано досъдебно производство няма доказателства да е имало.

Според заключението на проведената съдебно-автотехническа експертиза (л.121-126), автомобилът е технически изправен. Описан е подробно механизмът на станалото ПТП, което се е случило в светлата част на денонощието при маневра на автомобила на заден ход. В отговора на последната задача, вещото лице е посочило неспазване правилата за спиране и за движение на заден ход от страна на водача на МПС като субективна предпоставка за възникналото ПТП. В съдебно заседание вещото лице заяви, че водачът е погледнал назад преди да потегли, но тогава не е имало движение от страна на ищеца и семейството му.

В заключението на приетата съдебно-медицинска експертиза (л.110-118), вещото лице д-р Хр.Х. е изброил получените от ищеца травми и е посочил, че същите са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Установяването на фрактурата на лява лъчева кост с дислокация на костните фрагменти е наложило оперативна намеса с цел избягване на вторична дислокация. Периодът за възстановяване по отношение на фрактурата е

няколко месеца, през което време е бил нетрудоспособен. В съдебно заседание вещото лице обясни, че фрактурата е получена вероятно при посрещане на задното стъкло на автомобила с изпъната ръка.

Участникът в инцидента Й. В. заяви, че закарал приятел и спрял близо до Свободния университет, до казани за боклук. Бил включил аварийните светлини. Наложило се да даде на заден ход – погледнал в дясното огледало и видял хора близо до тротоара, но решил, че няма да пресичат и започнал маневрата. Хората обаче се оказали в „мъртвата точка“ – не видял, че са започнали да пресичат, последвал удар от счупено стъкло и свидетелят спрял. Жената и детето били паднали, а мъжът седял на тротоара и се държал за ръката, в съзнание и контактен. После с кола на спешната помощ го откарали в болницата. Досъдебното производство било прекратено, не е получавал документи по него.

Представените доказателства разкриват следната фактическа обстановка.

На 08.04.2023 г., около 16:54 часа на ул. „Шар планина“ в гр.Б. на пътното платно за активно движение, пред реда на паркираните перпендикулярно коли е бил спрял л.а. с ДК № *** управляван от Й.В.. Преценил, че трябва да премести автомобила на заден ход и имайки видимост единствено чрез лявото огледало за обратно виждане, не видял излизащите зад паркираните автомобили пешеходци М. К., неговата съпруга и дъщеря му, които предприели пресичане на платното пред Банка ДСК. К. възприел л.автомобил едва след като излязъл иззад паркираните коли и поради късата дистанция не успял да избегне удара. Пострадалият е бил с лявата си ръка в посока на автомобила и с дясната успял да оттласне съпругата и дъщеря си, които паднали на земята, а самият той с лявата си ръка поел удара, като счупил задното панорамно стъкло на автомобила. Вследствие на удара, М. К. е претърпял телесни увреждания: фрактурата на лява лъчева кост в дисталната □ част с дислокация на костните фрагменти. Тези травми са довели до затрудняване на движенията и осъществяване на основната функция на лявата ръка за срок не по-малък от 4 месеца при установения по делото ход на оздравителния процес.

Това се потвърждава от приложените протоколи, съставената

медицинска документация, заключенията на приетите съдебно-медицинска и съдебно-автотехническа експертизи, а също и от показанията на свидетеля В., както и от приложената справка от НОИ. Механизмът на станало произшествие е изяснен в заключението на в.л. В.Г. – л.122, на което съдът се позовава изцяло. Причините са субективни – недостатъчна концентрация, неспазване на правилата за паркиране – Й.В. е спрял в активното платно за движение и предприемане на маневра на заден ход при липса на видимост и на лице, което да му указва за движението.

Съдебно-медицинската експертиза относно състоянието на М.К. сочи безспорно, че уврежданията са станали при ПТП на 08.04.2023г., когато пострадалият се е озовал зад л.а.м. „Фолксваген“ при движението му на заден под. Получените увреждания са предизвикали болки и страдания, като възстановяването продължава повече от 4 месеца, през който период значително е влошено качеството на живот – в.лице д-р Х. е прегледал лично пострадалия и същият все още е изпитвал болки. Уврежданията отговарят да са причинени от удара в панорамното задно стъкло на автомобила, при изпъната лява ръка и са в причинна връзка с настъпилото ПТП (л.112).

Изложените факти водят до следните правни изводи. На основание чл.432 от КЗ съдът счита, че са налице кумулативно изискуемите предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника застраховател. В хода на съдебното следствие по несъмнен начин се установи, че ищецът М. К. е претърпял страдания, изразяващи се в шок, стрес и изключителни болки след претърпяното пътно-транспортно произшествие, за причиняването на което вина има Й. В.. Последният чрез своите действия, противоправно е причинил на ищеца средна телесна повреда, като съдът приема, че са налице предпоставките на фактическия състав на непозволеното увреждане – деяние, вреда, противоправност на деянието, причинна връзка и вина. Ответното застрахователно дружество отговаря по силата на валидна към момента на настъпването на ПТП застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобил с ДК № ***, управляван от Й.В..

Съгласно чл. 52 от ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, което не е абстрактно понятие. Последното зависи от преценката на обективни обстоятелства, каквито са характера на увреждането, начина на извършването му, обстоятелствата, при

които е извършено и др. Съдът определи характера на вредите с оглед събраните по делото доказателства, като счита, че иска за присъждане на обезщетение за посочените неимуществени вреди, се явява основателен и следва да бъде уважен, но частично спрямо претендирания размер. Явно е, че след увреждането и претърпените хирургически намеси, М.К. не би могъл да живее както преди това. От приложената медицинска документация се разкриха редица оперативни намеси, наложили се за отстраняване на последиците от счупването на лявата ръка на пострадалия. Обездвижването на ръката и продължилото няколко месеца лечение, принудителната рехабилитация са довели до значителни болки и страдания за ищеца. Претърпените болки и страдания от М.К. вследствие на преживяното, невъзможността да води живот както преди, съдът преценява че отговарят на сумата от 20 000 лв. Или искът по чл. 432 ал. 1 от КЗ за неимуществени вреди се явява основателен до размера от 20 000 лв., като в останалата част до пълния предявен размер от 60 000 лв. следва да бъде отхвърлен.

Направеното възражение от ответната страна за съпричиняване, съдът приема за неоснователно. Както се обоснова вещото лице В.Г., механизмът на настъпилото ПТП и местоположението на пострадалите в този момент изключват възможността за вина у пострадалия. К. е направил всичко по силите си да предпази съпругата и детето си от автомобила, тъй като движението назад е било изненадващо. Лицата са били на пътното платно доколкото най-близката пешеходна пътека се намира на повече от 80 метра – пред магазин за хранителни стоки в посока Военната болница, а районът е с изключително интензивно движение през деня.

Основателни и доказани се явяват исковете за заплащане на имуществени вреди в полза на ищеца М. К.. Приложените по делото фактури и квитанции (л.23-26), са на обща стойност 1947,34 лв. и представляват разноски за закупени: LCP плака на стойност 1850 лв.; потребителска такса на стойност 23,20 лв.; антибиотик и антикоагуланти на стойност 74,14 лв. Описаните стоки, вещи и услуги съдът приема, че без съмнение са свързани именно с процедурите по лечение на пострадалия и следователно са извършени като последица от претърпяното ПТП, поради което и следва да бъдат заплатени от застрахователя. В полза на този извод е заключението и на вещото лице по приетата СМЕ (л.114).

По делото ищецът претендира лихва за забава, „считано от датата на уведомяването – 13.04.2023г.“ до окончателното □ заплащане. Съгласно чл. 493 ал. 1, т. 5 КЗ, застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди, като в този случай той покрива, наред с другото и лихвите по чл. 429 ал. 2, т. 2 КЗ, т.е. лихвите за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл. 429 ал. 3 КЗ. В чл. 429 ал. 3 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива лихвите, дължими от застрахования само в рамките на застрахователната сума, считано от датата на уведомяването за настъпилото застрахователно събитие от застрахования по реда на чл. 430 ал. 1, т. 2 КЗ или считано от датата на предявяване на застрахователната претенция от пострадалото лице, която от датите е най-ранна. В случая застрахованият дължи лихви за забава по отношение на увреденото лице от момента на деликта, по общото правило на чл. 84 ал. 3 от ЗЗД. Техният размер не би надхвърлил застрахователния лимит, предвид определените размери на обезщетението. След като липсват доказателства за уведомяване на ответника за събитието от самия застрахован, то като момент на дължимост на лихвата за забава следва да се възприеме 13.04.2023 год. – датата, на която ищецът М. К. е представил изискани от застрахователя документи.

Процесуалният представител на ищеца е поискал присъждане на разноски, за което е приложен списък по чл.80 от ГПК. На основание чл.78 ал.1 от ГПК, в полза на ищеца не следва да бъдат присъждани разноски, предвид освобождаването му от заплащането на държавни такси и разноски с нарочно определение на съда. На основание чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата, в полза на адв. Георги Георгиев Радков, защитава ищеца, следва да бъде присъдено възнаграждение, предвид оказаната на ищеца безплатна адвокатска помощ на основание сключен договор за правна защита и съдействие (л.133), в който е посочено, че основанието за предоставяне на безплатна помощ е чл. 38 ал. 1 и ал. 2 от Закона за адвокатурата. Адвокатът е регистриран по ЗДДС (л.132). Или налице е предвиденото основание за присъждане на адвокатско възнаграждение на упълномощения адвокат/адвокатско дружество за осъществяването пред настоящия съд процесуално представителство. Съгласно чл. 38 ал. 2 от ЗА, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или

адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36 ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. След като адвокатското възнаграждение по чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата се присъжда в полза на процесуалния представител на страната, то с настоящият съдебен акт, „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД следва да бъде осъдено да заплати на адв.Георги Радков общо сумата от 2200 + 494,73 лв., представляваща адвокатско възнаграждение, определено по правилата на чл. 7 ал. 2, т. 2 и 3 от Наредба № 1/ 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съответстващ на уважената част от предявените иски за сумата от 20 000 лв., респ. 1947,34 лв. Към сумата от 2694,73 лв. следва да бъде добавена и сумата от 538,95 лв. във връзка с §.2а от цит.наредба относно включването на ДДС или общото дължимо адвокатско възнаграждение е 3233,68 лв.

В тежест на ответника „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД следва да се присъди и държавна такса върху присъдената сума от общо 21 947,34 лв. – 877,90 лв. дължими по сметка на съда, както и сумата от 450 лв. – разноски по делото за изплатени възнаграждения на вещи лица.

На основание чл.78 ал.3 от ГПК, М. К. следва да заплати в полза на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД направените по делото разноски съобразно отхвърлената част от иска. Разноските са в размер на общо 500 лв., от които 200 лв. за възнаграждение на вещо лице и 300 лв. юрисконсултско възнаграждение, което следва от приложения списък по чл.80 от ГПК. Или следва да бъде присъдена сумата от 177 лв.

Направеното от процесуалния представител на ищцовата страна възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е допустимо, доколкото нормата на чл.78 ал.5 от ГПК го позволява, но предвид липсата на доказателства за изплатено такова, не би могло да бъде разгледано. Същото възражение от ответната страна е лишено от смисъл, доколкото беше присъдено възнаграждение в размерите съобразно чл.38 от ЗАДв.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр.София 1000, район Триадица, бул. „Витоша“ № 89Б да заплати **в полза** на М. И. К. с ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. „С.“ № *, ет.*, ап.*, чрез пълномощник адв. Георги Радков от АК-София, със съдебен адрес: гр.София 1000, ул. „Позитано“ № 2 сумата от 20 000 (двадесет хиляди) лв. като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания в резултат на настъпило на 08.04.2023 год. ПТП, причинено от водача на застрахования при ответното дружество автомобил л.а. “Фолксваген Пасат” с рег. № ***, управляван от Й. Д. В. с ЕГН *****, ведно със законната лихва считано от 13.04.2023 г. до окончателното изплащане, като иска до претендираните 60 000 лв., ОТХВЪРЛЯ като неоснователен.

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр.София 1000, район Триадица, бул. „Витоша“ № 89Б да заплати **в полза** на М. И. К. с ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. „С.“ № *, ет.*, ап.*, чрез пълномощник адв. Георги Радков от АК-София, със съдебен адрес: гр.София 1000, ул. „Позитано“ № 2 сумата от 1947,34 (хиляда деветстотин четиридесет и седем лв. тридесет и четири ст.) лв. като обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в разходи за медицинско оборудване и лекарства в резултат на настъпило на 08.04.2023 год. ПТП, причинено от водача на застрахования при ответното дружество автомобил л.а. “Фолксваген Пасат” с рег. № ***, управляван от Й. Д. В. с ЕГН *****, ведно със законната лихва считано от 13.04.2023 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр.София 1000, район Триадица, бул. „Витоша“ № 89Б да заплати **в полза** на адв. Георги Радков от АК-София, със съдебен адрес: гр.София 1000, ул. „Позитано“ № 2 сумата от 3233,68 (три хиляди двеста тридесет и три лв. шестдесет и осем ст.) дължимо адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. И. К. с ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. „С.“ № *, ет.*, ап.*, чрез пълномощник адв. Георги Радков от АК-София, със съдебен адрес: гр.София 1000, ул. „Позитано“ № 2 да заплати **в полза** на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на

управление: гр.София 1000, район Триадница, бул. „Витоша“ № 89Б сумата от 177 (сто седемдесет и седем) лв. направени по делото разноси съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр.София 1000, район Триадница, бул. „Витоша“ № 89Б да заплати **в полза** на Държавата по сметка на ОС-Бургас сумата от 877,90 (осемстотин седемдесет и седем лв. деветдесет ст.) дължима такса върху уважената част от исковете и 450 (четиристотин и петдесет) лв. направени по делото разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – гр.Б. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____